

8. L'abast de la competència que els Estats membres han transferit a la Comunitat Europea en aplicació del Tractat CE és, per naturalesa, contínuament evolutiu. La Comunitat Europea i els seus Estats membres s'asseguren que qualsevol canvi en les competències de la Comunitat es notificaran sense retard al secretari general de la HCCH així com estipulat en l'article 3(4) de l'Estatut.

(*) Opinió 1/76 de la Cort de Justícia, ECR 1977, p. 741; Opinió 2/91, ECR 1993, p. 1-1061; Cas 22/70 ("AETR"); Commission v. Council, ECR 1971, p. 263; Cas-C-467198 ("open skies"), Commission v. Denmark, ECR 2002, p. 1-9519.

(**) Cas 22/70 ("AETR"), Commission v. Council, Case-C-467198 ("open skies"), Commission v. Denmark."

Declaració de successió (Unió Europea, 29 de gener del 2010)

“ a partir de l'1 de desembre 2009, la Unió Europea reemplaça i succeeix a la Comunitat Europea (article 1, apartat tercer del Tractat de la Unió Europea així com resulta de l'esmena introduïda pel Tractat de Lisboa) i ha exercit tots els drets i assumit totes les obligacions de la Comunitat Europea mentre continuava a exercir drets i assumir obligacions de la Unió Europea. El secretari general del Consell de la Unió Europea, té en conseqüència l'honor de notificar a la Representació Permanent dels Països Baixos prop de la Unió Europea, que, a partir de l'1 de desembre 2009, la Comunitat Europea ha estat reemplaçada i substituïda per la Unió Europea a efectes de tots els convenis i acords pels quals el ministre dels Afers Estrangers del Regne de Països Baixos actua com a depositari i dels quals la Comunitat Europea, reemplaçada a partir de l'1 de desembre del 2009 per la Unió Europea, és part contractant.”

Països Baixos
Declaració

Declaració del 18 d'octubre del 2010

El Regne de Països Baixos consisteix en tres parts: els Països Baixos, les Antilles Neerlandeses i Aruba. Les Antilles Neerlandeses es componen de les illes de Curaçao, Sint Maarten, Bonaire, Sint Eustatius i Saba.

A partir del 10 d'octubre del 2010, les Antilles Neerlandeses han cessat d'existir com a part del Regne de Països Baixos. D'ençà, el Regne consisteix en quatre parts: els Països Baixos, Aruba, Curaçao i Sint Maarten. Curaçao i Sint Maarten gaudeixen d'un govern autònom dins del Regne, com també és el cas d'Aruba, i també era el cas de les Antilles Neerlandeses fins al 10 d'octubre del 2010. Aquests canvis constitueixen una modificació de les relacions constitucionals internes en el Regne de Països Baixos. El Regne de Països Baixos romandrà el subjecte del dret internacional dels acords internacionals conclosos. La modificació de l'estructura del Regne no afectarà doncs la validitat dels acords internacionals ratificats pel Regne per compte de les Antilles neerlandeses. Aquests acords, incloses les reserves fetes, es continuaran aplicant a Curaçao i Sint Maarten. Les altres illes que havien format part de les Antilles Neerlandeses - Bonaire, Sint Eustatius i Saba - fan part dels Països Baixos, constituint ara la "part caribenya dels Països Baixos." Els acords que s'aplicaven a les Antilles Neerlandeses es continuaran aplicant a aquestes illes: nogensmenys, el Govern dels Països Baixos serà ara el responsable per aplicar aquests acords.

Nova Zelanda
Declaracions

Articles:

L'instrument d'acceptació conté la declaració següent:

“(…) que, de conformitat amb l'estatus constitucional de Tokelau i prenent en compte el compromís del Govern de Nova Zelanda pel desenvolupament d'un govern autònom per Tokelau a través d'un acte d'autodeterminació d'acord amb la Carta de Nacions Unides, aquesta ratificació no s'estendrà a Tokelau a menys i fins que una Declaració sigui emesa pel Govern de Nova Zelanda a aquest efecte prop del dipositari, en base a una consulta apropiada amb aquest territori”

Portugal
Declaració

Articles:

13-VIII-1999 – Declaració del Representant del Govern de la República Portuguesa:

“Considerant que la República portuguesa és responsable per les relacions exteriors de Macau, el meu Govern em va encomanar de declarar que representants de Macau, Territori a on l'Estatut de la Conferència de l'Haia de Dret Internacional Privat és vigent, han estat participant a les reunions de la Conferència, integrats en la delegació portuguesa. També vaig rebre instruccions per declarar que, de conformitat amb la Declaració Conjunta del Govern de la República Portuguesa i del Govern de la República Popular de Xina sobre la qüestió de Macau, signada a Beijing el 13 d'Abril del 1987, la República Portuguesa romandrà fins el 19 de desembre del 1999, responsable de les relacions exteriors de Macau. Fins aquella data, Macau continuarà participant a les reunions de la Conferència de l'Haia de Dret Internacional Privat integrat en la Delegació portuguesa. A partir del 20 de desembre del 1999, la República Popular de Xina assumirà l'exercici de la sobirania sobre Macau.

Protocol adicional del Conveni penal sobre la Corrupció del Consell d'Europa

Atès que el Consell General en la seva sessió del dia 16 d'octubre del 2014 ha aprovat el següent:

Protocol adicional del Conveni penal sobre la Corrupció del Consell d'Europa

El Principat d'Andorra és membre del Grup d'Estats contra la Corrupció (Greco) des del 26 de gener del 2005. Després de signar el Conveni penal sobre la corrupció (STE núm.173) el 2001, Andorra va ratificar-lo el 6 de maig del 2008 i va entrar en vigor l'1 de setembre del mateix any. Mentrestant, l'any 2003 es va obrir a la signatura el protocol adicional al Conveni, que essencialment amplia el camp d'aplicació del mateix, afegint-hi dos figures no previstes en el Conveni mare: l'àrbitre i el jurat. El Protocol adicional va entrar en vigor l'1 de febrer del 2005. Andorra va signar aquest instrument el 20 de novembre del 2012, i en va quedar pendent la ratificació. Amb

el dipòsit de l'instrument de ratificació del Protocol addicional al Conveni penal sobre la corrupció, el Principat d'Andorra completarà la seva participació en el dispositiu creat al si del Consell d'Europa en matèria de corrupció penal.

Com s'ha exposat anteriorment, el Protocol addicional al Conveni penal sobre la corrupció és un instrument que completa el Conveni precisament en relació als membres de tribunals arbitral, ja siguin unipersonals o no, nacionals o estrangers, i als membres d'un jurat. El Protocol estén doncs les obligacions inscrites al Conveni a les figures d'àrbitre i de jurat, que defineix en el seu capítol I dedicat a la terminologia. L'àrbitre és aquella persona que en virtut d'un acord d'arbitratge emet una decisió legalment vàlida en relació a una disputa que li ha estat sotmesa per les parts que han signat l'acord. El jurat és aquella persona que actua com a membre d'un òrgan col·legial que té la responsabilitat de decidir sobre la culpabilitat d'una persona acusada en el marc d'un judici.

La legislació actual no contempla, de moment, la figura del jurat popular. Malgrat aquestes figures no són actualment indispensables en el nostre sistema judicial, el capítol IV relatiu a la corrupció i tràfic d'influències (títol XXI sobre els delictes contra la funció pública) del Codi penal del 2005, ja incloïa en l'article 382 als jurats i als àrbitres com a subjectes actius i passius de la corrupció. La recent Llei qualificada de l'11 d'octubre del 2012 de modificació de la Llei 9/2005 del 21 de febrer, qualificada del Codi penal, recull diverses modificacions relatives a la corrupció, precisament en resposta a les recomanacions formulades pel Greco per Andorra. Aquests ajustaments s'han fet de manera a ampliar l'article 382 per a què s'apliqui als àrbitres i jurats "tant nacionals com estrangers", aplanant les darreres dificultats per la ratificació del Protocol addicional al Conveni penal sobre la corrupció.

Tenint en compte les consideracions exposades i que el 20 de novembre del 2012 el ministre d'Afers Exteriors, M. I. Sr. Gilbert Saboya Sunyé va signar el Conveni esmentat,

S'aprova:

La ratificació del Protocol addicional al Conveni penal sobre la corrupció, fet a Estrasburg el 15 de maig del 2003.

El Ministeri d'Afers Exteriors donarà a conèixer la data de l'entrada en vigor per a Andorra d'aquest Conveni.

Casa de la Vall, 16 d'octubre del 2014

Vicenç Mateu Zamora
Sindic General

Nosaltres els coprínceps manifestem el consentiment de l'Estat per obligar a través d'ell, n'ordenem la publicació en el Butlletí Oficial del Principat d'Andorra, i autoritzem que a partir d'aquell moment es pugui lliurar l'instrument de ratificació corresponent.

François Hollande *Joan Enric Vives Sicília*
President de la *Bisbe d'Urgell*
República Francesa
Copríncep d'Andorra *Copríncep d'Andorra*

Protocol addicional al Conveni penal sobre la corrupció

Estrasburg, 15 de maig del 2003

Els estats membres del Consell d'Europa i els altres estats signataris d'aquest Protocol,

Considerant que és oportú completar el Conveni penal sobre la corrupció (STE núm. 173, d'ara endavant, "el Conveni") per prevenir i lluitar contra la corrupció;

Considerant igualment que aquest Protocol permetrà una aplicació més àmplia del Programa d'acció contra la corrupció del 1996;

Han acordat el següent:

Capítol I. Terminologia

Article 1 Terminologia

A efectes d'aquest Protocol:

1. El terme "àrbitre" ha de ser interpretat en relació amb la legislació nacional de l'Estat part d'aquest Protocol, però, en qualsevol cas, ha d'incloure una persona a qui, en virtut d'un acord d'arbitratge, se li ha demanat pronunciar una decisió jurídicament vinculant en relació amb

una controvèrsia que li ha estat sotmesa per les parts d'aquest mateix Acord.

2. El terme "acord d'arbitratge" designa un acord reconegut per la legislació nacional mitjançant el qual les parts acorden sotmetre una controvèrsia a la decisió d'un àrbitre.

3. El terme "jurat" ha de ser interpretat en relació amb la legislació nacional de l'Estat part d'aquest Protocol però, en qualsevol cas, ha d'incloure una persona que actui com a membre no professional d'un òrgan col·legial encarregat de decidir sobre la culpabilitat d'una persona acusada en el marc d'un judici penal.

4. En el cas de procediments en què hi hagi involucrat un àrbitre o jurat estranger, l'Estat que inicia el procés pot aplicar la definició d'àrbitre o jurat sempre que aquesta definició sigui compatible amb la llei nacional.

Capítol II. Mesures a adoptar a nivell nacional

Article 2 Corrupció activa d'àrbitres nacionals

Cada Part adopta les mesures legislatives i altres mesures necessàries per tipificar com a delictes, d'acord amb el seu dret intern, quan s'hagi comès de manera intencionada, la proposta, l'ofertament o el lliurament, directament o indirectament, d'un avantatge indegut a un àrbitre que exerceix les seves funcions d'acord amb el dret nacional de la Part sobre l'arbitratge, per a ell o per a qualsevol altra persona, perquè actui o s'abstingui d'actuar en l'exercici de les seves funcions.

Article 3 Corrupció passiva d'àrbitres nacionals

Cada Part adopta les mesures legislatives i altres mesures necessàries per tipificar com a delictes, d'acord amb el seu dret intern, l'acte, comès de manera intencionada, en el qual l'àrbitre que exerceix les seves funcions de conformitat amb la legislació interna, demana o obté directament o indirectament un avantatge indegut per a ell o per a qualsevol altra persona, o accepta una oferta o una promesa d'un avantatge perquè actui o s'abstingui d'actuar en l'exercici de les seves funcions.

Article 4*Corrupció d'àrbitres estrangers*

Cada Part adopta les mesures legislatives i altres mesures necessàries per establir com a delictes, d'acord amb el seu dret intern, les conductes establertes en els articles 2 i 3 d'aquest Protocol quan impliquen un àrbitre que exerceix les seves funcions d'acord amb el dret nacional sobre l'arbitratge de qualsevol altre Estat.

Article 5*Corrupció de jurats nacionals*

Cada Part adopta les mesures legislatives i altres mesures necessàries per establir com a delictes, d'acord amb el seu dret intern, les conductes establertes en els articles 2 i 3 quan impliquen una persona que actua com a jurat dins del seu sistema judicial.

Article 6*Corrupció de jurats estrangers*

Cada Part adopta les mesures legislatives i altres mesures necessàries per establir com a delictes, d'acord amb el seu dret intern, les conductes establertes en els articles 2 i 3, quan impliquen una persona que actua com a jurat dins del sistema judicial de qualsevol altre Estat.

Capítol III. Seguiment de l'aplicació del Conveni i disposicions finals**Article 7***Seguiment de l'aplicació del Conveni*

El Grup d'Estats contra la Corrupció (GRECO) assegura un seguiment de l'aplicació d'aquest Protocol per part de les Parts.

Article 8*Relació amb el Conveni*

1. Els Estats part consideren les disposicions dels articles 2 a 6 d'aquest Protocol com a articles addicionals al Conveni.

2. Les disposicions del Conveni s'apliquen sempre que siguin compatibles amb les disposicions d'aquest Protocol.

Article 9*Declaracions i reserves*

1. Si una Part ha fet una declaració, de conformitat amb l'article 36 del Conveni, pot fer una declaració similar amb relació als articles 4 i 6 d'aquest Protocol en el moment de la signatura o quan

diposita el seu instrument de ratificació, acceptació, aprovació o adhesió.

2. Si una Part ha formulat una reserva, de conformitat amb l'apartat 1 de l'article 37 del Conveni, que restringeix l'aplicació dels delictes de corrupció passiva definits en l'article 5 del Conveni, pot formular una reserva similar en relació amb els articles 4 i 6 d'aquest Protocol en el moment de la signatura o quan diposita el seu instrument de ratificació, acceptació, aprovació o adhesió. Qualsevol altra reserva formulada per una Part, de conformitat amb l'article 37 del Conveni, també s'aplica a aquest Protocol, a menys que la Part declari altrament en el moment de la signatura o quan diposita el seu instrument de ratificació, acceptació, aprovació o adhesió.

3. No s'admet cap altra reserva.

Article 10*Signatura i entrada en vigor*

1. Aquest Protocol està obert a la signatura per part dels Estats que han signat el Conveni. Aquests Estats poden expressar el seu consentiment de vincular-s'hi a través de:

a. la signatura sense reserva de ratificació, d'acceptació o d'aprovació; o

b. la signatura, amb reserva de ratificació, d'acceptació o d'aprovació, seguida de la ratificació, acceptació o aprovació.

2. Els instruments de ratificació, d'acceptació o d'aprovació es dipositaran prop del secretari general del Consell d'Europa.

3. Aquest Protocol entrarà en vigor el primer dia del mes següent a l'expiració d'un període de tres mesos a comptar de la data en què cinc estats hagin expressat el seu consentiment de vincular-se al Protocol, de conformitat amb les disposicions dels paràgrafs 1 i 2, i només després que el mateix Conveni hagi entrat en vigor.

4. Per a qualsevol altre Estat que manifestarà ulteriorment el seu consentiment a estar vinculat pel Protocol, el Protocol entrarà en vigor el primer dia del mes següent a l'expiració d'un període de tres mesos a comptar de la data de la manifestació del seu consentiment de vincular-se al Protocol, de conformitat amb les disposicions dels apartats 1 i 2.

5. Un Estat signatari no podrà ratificar, acceptar o aprovar aquest Protocol sense haver expressat, simultàniament o amb anterioritat, el seu consentiment a estar vinculat al Conveni.

Article 11*Accessió al Protocol*

1. Qualsevol Estat o la Comunitat Europea que s'hagi adherit al Conveni podrà adherir-se a aquest Protocol un cop hagi entrat en vigor.

2. Per a qualsevol Estat o per a la Comunitat Europea que s'hagi adherit al Protocol, aquest Protocol entrarà en vigor el primer dia del mes següent a l'expiració d'un període de tres mesos a comptar de la data de dipòsit de l'instrument d'adhesió davant el secretari general del Consell d'Europa.

Article 12*Aplicació territorial*

1. Qualsevol Estat o la Comunitat Europea pot, en el moment de la signatura o quan diposita el seu instrument de ratificació, acceptació, aprovació o accessió, designar els territoris als quals s'aplicarà aquest Protocol.

2. Qualsevol Part pot, en qualsevol altre moment posterior, mitjançant una declaració adreçada al secretari general del Consell d'Europa, estendre l'aplicació d'aquest Protocol a qualsevol altre territori designat en la declaració i del qual asseguiri les relacions internacionals o en nom del qual estigui autoritzat a adoptar compromisos. El Protocol entrarà en vigor en aquest territori el primer dia del més posterior a l'expiració d'un període de tres mesos a comptar de la data de recepció d'aquesta declaració per part del secretari general.

3. Qualsevol declaració feta en virtut dels dos apartats anteriors, relativa a qualsevol territori esmentat en aquesta declaració, es podrà retirar mitjançant una notificació adreçada al secretari general del Consell d'Europa. Aquesta retirada és efectiva el primer dia del mes següent a l'expiració d'un període de tres mesos a comptar de la data de recepció de la notificació per part del secretari general.

Article 13*Denúncia*

1. Qualsevol part pot, en qualsevol moment, denunciar aquest Protocol

mitjançant una notificació adreçada al secretari general del Consell d'Europa.

2. La denúncia serà efectiva el primer dia del mes següent a la finalització d'un període de tres mesos a comptar de la data de recepció de la notificació pel secretari general.

3. La denúncia del Conveni comporta automàticament la denúncia del Protocol.

Article 14 Notificació

1. El secretari general del Consell d'Europa ha de notificar als estats membres del Consell d'Europa i a qualsevol Estat, o a la Comunitat Europea, que hagin adoptat el Protocol:

- qualsevol signatura d'aquest Protocol;
- el dipòsit de qualsevol instrument de ratificació, acceptació, aprovació o accessió;
- qualsevol data d'entrada en vigor d'aquest Protocol de conformitat amb els articles 10, 11 i 12;
- qualsevol declaració o reserva realitzada d'acord amb els articles 9 i 12;
- qualsevol altre acte, notificació o comunicació relacionats amb aquest Protocol.

En prova de conformitat, els sotasignats, degudament autoritzats, han signat aquest Protocol.

Fet a Estrasburg, el 15 de maig del 2003, en anglès i francès, ambdós textos igualment fefaents, en un únic exemplar que serà dipositat als arxius del Consell d'Europa. El secretari general del Consell d'Europa en comunicarà una còpia certificada conforme a cada una de les Parts signatàries o adherents.

Llista de reserves i declaracions al Protocol adicional del Conveni penal sobre la Corrupció del Consell d'Europa

Azerbaidjan

Declaració continguda en l'instrument de ratificació dipositat el 3 d'abril del 2013 (anglès):

“La República d'Azerbaidjan declara que no està en mesura de garantir l'aplicació de les disposicions del Protocol

adicional en els seus territoris ocupats per la República d'Armènia (la regió Nagorno Karabakh de la República d'Azerbaidjan i els set districtes que l'envolten), fins a l'alliberació d'aquests territoris de l'ocupació i la eliminació completa de les conseqüències d'aquesta ocupació.”

Dinamarca

Declaració entregada amb l'instrument de ratificació dipositat el 16 de novembre del 2005 (anglès):

“En aplicació de l'article 12 del Protocol, Dinamarca declara que, fins a una decisió ulterior, el Protocol no s'aplicarà a les illes Fèroe ni a Grenlàndia.”

Espanya

Declaració entregada amb l'instrument de ratificació dipositat el 17 de gener del 2011 (anglès):

“En el cas en el qual aquest Protocol adicional al Conveni penal sobre la corrupció, del 15 maig 2003, s'apliqués a Gibraltar, Espanya desitja formular la declaració següent:

1. Gibraltar és un territori no autònom, les quals relacions exteriors estan sota la responsabilitat del Regne Unit i que fa l'objecte d'un procés de descolonització en acord amb les decisions i resolucions pertinents de l'Assemblea general de Nacions Unides.

2. Les autoritats de Gibraltar tenen un caràcter local i exerceixen competències exclusivament internes que troben el seu origen i fundació en una distribució i una atribució de competències fetes pel Regne Unit, de conformitat amb les disposicions de la seva legislació interna, en la seva qualitat d'Estat sobirà del qual depèn el territori no autònom esmentat.

3. En conseqüència, la participació eventual de les autoritats de Gibraltar a l'aplicació del Protocol es considerarà desenvolupar-se exclusivament dins del marc de les competències internes de Gibraltar i no podrà ser valorada de manera a modificar cap aspecte dels dos apartats anteriors.

4. El procés previst pel Règim relatiu a les autoritats de Gibraltar dins del marc de certs Tractats Internacionals (2007) que ha fet l'objecte d'un acord entre Espanya i el Regne Unit el 19 de desembre del 2007 (conjuntament al

“Règim convingut relatiu a les autoritats de Gibraltar en el context dels instruments de la Unió Europea i de la Comunitat Europea i dels tractats connexes” del 19 d'abril del 2000) s'aplica a aquest Protocol adicional al Conveni penal sobre la corrupció.”

Països Baixos

Reserva consignada en l'instrument d'acceptació dipositat el 16 de novembre del 2005 (anglès):

“De conformitat amb les disposicions de l'article 10, apartat 1, i de l'article 9, apartat 9, del Protocol adicional al Conveni penal sobre la corrupció, el Regne dels Països Baixos declara que accepta el Conveni pel Regne a Europa, amb reserva de les declaracions fetes pel Regne dels Països Baixos en el moment del dipòsit del seu instrument d'acceptació del Conveni:

D'acord amb l'article 37, apartat 2, i pel que fa l'article 17, apartat 1, els Països Baixos poden exercir la seva competència en els casos següents:

- En el cas d'una infracció penal comesa completament o en part en el territori dels Països Baixos;
- En el cas de ciutadans neerlandesos i d'agents públics neerlandesos, pel que fa a les infraccions establertes d'acord amb l'article 2 i a les infraccions establertes d'acord als articles 4 a 6 i als articles 9 a 11 en relació a l'article 2, a condició que constitueixin infraccions penals segons la llei del país a on han estat comeses;
- En el cas d'agents públics neerlandesos i ciutadans neerlandesos que no són agents públics dels Països Baixos, pel que fa a les infraccions establertes d'acord amb els articles 4 a 6 i als articles 9 a 11 en relació a l'article 2, a condició que constitueixin infraccions penals segons la llei del país a on han estat comeses;
- En el cas de ciutadans neerlandesos quan les infraccions establertes d'acord amb els articles 7, 8, 13 i 14, a condició que constitueixin infraccions penals segons la llei del país a on han estat comeses.
- En el cas de ciutadans neerlandesos implicats en una infracció que constituï

eix una infracció penal d'acord amb la llei del país a on ha estat comesa.”

Declaració entregada amb l'instrument d'acceptació dipositat el 16 de novembre del 2005 (anglès):

“De conformitat amb l'article 37, apartat 1, els Països Baixos no compliran amb l'obligació estipulada a l'article 12.”

Comunicació consignada en una Nota Verbal de la Representació Permanent dels Països Baixos, del 27 de setembre del 2010, enregistrada prop del Secretariat General el 28 de setembre del 2010 (anglès):

“El Regne dels Països Baixos consisteix en tres parts: els Països Baixos, les Antilles neerlandeses i Aruba. Les Antilles Neerlandeses es componen de les illes de Curaçao, Sint Maarten, Bonaire, Sint Eustatius i Saba.

A partir del 10 d'octubre del 2010, les Antilles neerlandeses deixaran d'existir com a part del Regne dels Països Baixos. A partir d'aquella data, el Regne es compondrà de quatre parts: els Països Baixos, Aruba, Curaçao i Sint Maarten. Curaçao i Sint Maarten gaudiran d'un govern autònom dins del Regne, com Aruba, i fins al 10 d'octubre del 2010, també era el cas de les Antilles Neerlandeses. Aquests canvis constitueixen una modificació de les relacions constitucionals internes en el Regne dels Països Baixos. El Regne dels Països Baixos romandrà el subjecte del dret internacional dels acords internacionals conclusos. La modificació de l'estructura del Regne no afectarà doncs la validitat dels acords internacionals ratificats pel Regne pel compte de les Antilles Neerlandeses. Aquests acords, incloses les reserves fetes, es continuaran aplicant a Curaçao i Sint Maarten. Les altres illes que fins ara feien part de les Antilles neerlandeses -Bonaire, Sint Eustatius i Saba- esdevindran part dels Països Baixos, constituint així la “part caribenya dels Països Baixos.” Els acords que s'apliquen actualment a les Antilles Neerlandeses es continuaran aplicant a aquestes illes: no gensmenys, el Govern dels Països Baixos serà d'ara endavant el responsable per aplicar aquests acords.

A més, un cert nombre d'acords que s'apliquen actualment als Països Baixos es declaren aplicables, a comptar del 10

d'octubre del 2010, a aquesta part caribenya dels Països Baixos. Els acords concernits es troben enumerats en l'annex aquí adjunta, que inclou una declaració -relativa al Protocol n°4 del Conveni de salvaguarda del Drets de l'Home i de les Llibertats fonamentals reconeixent certs drets i llibertats altres que aquells figurant ja en el Conveni i en el seu primer Protocol adicional- sobre la modificació de relacions constitucionals internes al si del Regne.

Es transmetrà aviat un informe sobre l'estat dels acords que s'apliquen a Curaçao, Sint Maarten i/o la part caribenya dels Països Baixos, incloses les reserves i declaracions ulteriors.”

Annex - Tractats estesos a la part caribenya dels Països Baixos (illes de Bonaire, Sint Eustatius i Saba) a partir del 10 d'octubre del 2010

- Conveni europeu sobre la immunitat dels Estats (STE n°74)
- Protocol adicional al Conveni europeu sobre la immunitat dels Estats (STE n°74A)
- Conveni europeu sobre la imprescriptibilitat dels crims contra la humanitat i crims de guerra (STE n°82)
- Conveni europeu sobre la repressió del terrorisme (STE n°90)
- Acord europeu sobre la transmissió de demandes d'assistència judicial (STE n°92)
- Conveni per la protecció de les persones pel que fa el tractament automatitzat de les dades a caràcter personal (STE n°108)
- Esmenes al Conveni per la protecció de les persones pel que fa el tractament automatitzat de les dades a caràcter personal (Estrasburg, 15 de juny del 1999)
- Conveni per a la salvaguarda del patrimoni arquitectural d'Europa (STE n°121)
- Conveni penal sobre la corrupció (STE n°173)
- Protocol adicional al Conveni per la protecció de les persones pel que fa el tractament automatitzat de les dades a caràcter personal, concernint les autoritats de control i els fluxos

transfonterers de les dades (STE n°181)

- Protocol portant esmena al Conveni europeu per la repressió del terrorisme (STE n°190)

- Protocol adicional al Conveni penal sobre la corrupció (STE n°191)

- Conveni del Consell d'Europa relatiu al blanqueig, i al finançament del terrorisme (STCE n°198)

Declaració transmesa per Nota verbal de la Representació Permanent dels Països Baixos, del 4 de gener del 2012, enregistrada prop del Secretariat General el 9 de gener del 2012 (anglès):

“La reserva i la declaració formulades pel Regne dels Països Baixos al moment de l'acceptació del Protocol, el 16 novembre del 2005, estan confirmades per la part caribenya dels Països Baixos (les illes Bonaire, Sint Eustatius i Saba). La reserva i la declaració queden vàlides per la part europea dels Països Baixos.

Suècia

Declaració entregada amb l'instrument de ratificació dipositat el 25 de juny del 2004 (anglès):

“Suècia fa la declaració explicativa, segons la qual, en el seu parer, una ratificació del Protocol adicional no significa que la qualitat de membre del Grup d'Estats contra la Corrupció (GRECO) no pot ser reexaminada si raons per fer-ho sorgeixen en el futur.”

Suïssa

Declaració entregada amb l'instrument de ratificació dipositat el 31 de març del 2006 (francès), confirmada l'any 2009 i de nou l'any 2012 per un període de tres anys (01/07/2012 fins al 01/07/2015):

“Suïssa declara que sancionarà les infraccions previstes als articles 4 i 6 només en el cas que el comportament de la persona subornada consisteixi en l'execució o l'omissió d'un acte contrari als seus deures o dependent del seu poder d'apreciació.”

**Situació de les signatures
i ratificacions del Protocol
addicional del Conveni penal sobre
la Corrupció del Consell d'Europa**

Situació a 25 de juny

Estat	Signatura	Ratificació	EEV
Albània	15/5/2003	15/11/2004	1/3/2005
Alemanya	15/5/2003		
Andorra	20/11/2012		
Armènia	15/5/2003		
Àustria	13/12/2013	13/12/2013	1/4/2014
Azerbaidjan	8/10/2012	3/4/2013	1/8/2013
Bèlgica	7/3/2005	26/2/2009	1/6/2009
Bielorússia	23/1/2014		
Bòsnia i Hercegovina	7/9/2011	7/9/2011	1/1/2012
Bulgària	15/5/2003	4/2/2004	1/2/2005
Croàcia	17/9/2003	10/5/2005	1/9/2005
Dinamarca	15/5/2003	16/11/2005	1/3/2006
Eslovàquia	12/1/2005	7/4/2005	1/8/2005
Eslovènia	9/3/2004	11/10/2004	1/8/2005
Espanya	27/5/2009	17/1/2011	1/5/2011
Estònia			
República de Macedònia	15/5/2003	14/11/2005	1/3/2006
Federació russa	7/5/2009		
Finlàndia	4/5/2011	24/6/2011	1/10/2011
França	15/5/2003	25/4/2008	1/8/2008
Geòrgia	25/3/2013	10/1/2014	1/5/2014
Grècia	15/5/2003	10/7/2007	1/11/2007
Hongria	15/5/2003		
Irlanda	15/5/2003	11/7/2005	1/11/2005
Islàndia	15/5/2003	6/3/2013	1/7/2013
Itàlia	15/5/2013		
Letònia	7/4/2005	27/7/2006	1/11/2006
Liechtenstein	17/11/2009		
Lituània	2/12/2010	26/7/2012	1/11/2012
Luxemburg	11/6/2003	13/7/2005	1/11/2005
Malta	15/5/2003		
Moldàvia	15/5/2003	22/8/2007	1/12/2007
Mònaco	10/7/2013	10/7/2013	1/11/2013
Montenegro	20/2/2008	17/3/2008	1/7/2008
Noruega	2/3/2004	2/3/2004	1/2/2005
Països Baixos	26/2/2004	16/11/2005	1/3/2006
Polònia	7/10/2011	30/4/2014	1/8/2014
Portugal	15/5/2003		
Regne Unit	15/5/2003	9/12/2003	1/2/2005
República Txeca			
Romania	9/10/2003	29/11/2004	1/3/2005
San Marino	15/5/2003		
Sèrbia	9/1/2008	9/1/2008	1/5/2008
Suècia	15/5/2003	25/6/2004	1/2/2005
Suïssa	3/6/2004	31/3/2006	1/7/2006
Turquia	12/4/2012		
Ucraïna	15/5/2003	27/11/2009	1/3/2010
Xipre	15/5/2003	21/11/2006	1/3/2007

Situació de les signatures i ratificacions del Protocol addicional del Conveni penal sobre la Corrupció del Consell d'Europa

Situació a 25 de juny

Conveni sobre la prohibició del desenvolupament, la producció i l'emmagatzematge d'armes bacteriològiques (biològiques) o amb toxines i sobre la seva destrucció

Atès que el Consell General en la seva sessió del dia 16 d'octubre del 2014 ha aprovat el següent:

Conveni sobre la prohibició del desenvolupament, la producció i l'emmagatzematge d'armes bacteriològiques (biològiques) o amb toxines i sobre la seva destrucció

Les primeres armes biològiques o amb toxines s'utilitzaren molt aviat en la història de la humanitat, i consistien en llançar per sobre de les muralles de les ciutats assetjades cadàvers infectats de la pesta, o fent servir verí en les fletxes. Els estralls de les epidèmies de pesta o de grip durant l'edat mitjana a Europa, les morts provocades per malalties "occidentals" com la grip o la varicel·la en les poblacions natives d'Amèrica del Nord i del Sud (a vegades de manera intencionada) durant el procés de colonització del continent americà també són ben conegudes. Però sense cap dubte, quan més episodis es van produir va ser durant el transcurs del segle XX, amb la utilització dels primers gasos tòxics en les trinxeres de la gran guerra i el llançament de programes de desenvolupament d'armes biològiques en les nacions més potents.

Els diversos episodis produïts han contribuït a crear en el subconscient col·lectiu el temor d'una epidèmia global provocada per un virus o una bactèria resistent als antibiòtics coneguts. Aquest temor forma part de les pors de la nostra societat, sobretot a l'època de les

comunicacions globals amb possibilitats de dispersió i contagi quasi infinites. L'Organització Mundial de la Salut defineix una arma biològica referint-se als agents biològics que la componen i "els efectes dels quals resultarien de la seva aptitud per a multiplicar-se en l'organisme atacat, destinats a ser utilitzats en cas de guerra per provocar la mort o la malaltia en l'home, els animals o les plantes. Les malalties que provoquen poden ser o no transmissibles."

Però aquests agents patògens i toxines també poden ser utilitzats fora dels conflictes clàssics. Alguns casos recents podrien ser els atacs terroristes a través de cartes infectades amb l'àntrax que van patir els Estats Units l'any 2001, en els quals van morir 5 persones i 22 altres van resultar infectades. Un altre cas és el ricí (una toxina extreta d'una planta ornamental fàcil de trobar i de la qual s'extreu un oli que es troba en el comerç), que ha sigut identificat en alguns casos de mort d'agents secrets als anys vuitanta i en els atacs al metro de Tokyo als anys noranta.

Considerant les noves amenaces terroristes del segle XXI, el Consell de Seguretat de les Nacions Unides va adoptar la Resolució 1540 (2004) i va establir un Comitè especialitzat en aquest tema, anomenat Comitè 1540, que ara compleix 10 anys d'existència. En aquesta resolució es recorda la importància de la ratificació universal de tots els convenis relacionats amb la prohibició de les armes de destrucció, el primer dels quals és el Conveni sobre la prohibició del desenvolupament, la producció i l'emmagatzematge d'armes bacteriològiques (biològiques) o amb toxines i sobre la seva destrucció, conclòs a Londres, Moscou i Washington el 10 d'abril del 1972 (d'ara endavant, "el Conveni sobre les armes biològiques").

El Principat d'Andorra, membre de les Nacions Unides des del 1993, es va adherir al Conveni sobre la prohibició del desenvolupament, la producció, l'emmagatzematge i la utilització d'armes químiques i sobre la seva destrucció el 17 d'octubre del 2002, considerat el conveni "bessó" del Conveni sobre les armes biològiques, però no es va adherir a aquest últim. Com bé es recordava a l'exposició de motius del Conveni sobre armes químiques, Andorra té una història secular de pau, en la qual les armes i les guerres

han estat absents de la vida del país. La població i les institucions desitgen que continuï essent així. Andorra també és un membre de la comunitat internacional, i com a Estat pacífic d'aquesta comunitat, considera que la lluita per mantenir el món lliure d'armes de destrucció massiva és una prioritat i per això té la voluntat d'adherir-se al Conveni sobre les armes biològiques, mostrant una posició coherent sobre tot aquest tipus d'armes de destrucció massiva.

El Conveni sobre les armes biològiques no prohibeix el desenvolupament tecnològic ni l'ús d'agents biològics i bacteriològics per a finalitats pacífiques, però sí el desenvolupament, la producció, l'emmagatzematge i la venda d'agents biològics concebuts per a finalitats destructores. El Conveni, adoptat l'any 1972, responia als esdeveniments de la guerra freda, decennis durant els quals els països havien desenvolupat estocs d'agents patògens i de vectors per difondre'ls. El Conveni va servir per iniciar un programa de destrucció d'aquests estocs d'armes biològiques i avui en dia aquesta amenaça ja no és la principal.

La principal obligació derivada del Conveni per a Andorra consisteix en prohibir el desenvolupament, la producció, l'emmagatzematge, la venda, el lliurament i la utilització d'armes biològiques, obligació que ja està coberta per les disposicions del nostre Codi penal, en particular pels articles 127, 265 i 266. Les altres obligacions per a Andorra són obligacions de consulta i cooperació per a l'aplicació del Conveni (article 5), d'assistència i ajuda a altres parts que poden haver estat exposades a perills bacteriològics per la violació del Conveni (article 7), d'intercanvi d'informació científica relacionada amb la utilització d'agents biològics amb finalitats pacífiques i prevenció de malalties (article 10). L'article 6 estableix la possibilitat de presentar denúncies al Consell de Seguretat de les Nacions Unides quan un Estat part tingui coneixement que un altre Estat part actua en violació del Conveni (article 6.1), i en aquest cas, l'Estat part denunciat haurà de cooperar en la investigació (article 6.2). En absència d'un òrgan de control de les obligacions, el seguiment de l'aplicació del Conveni es fa mitjançant informes i qüestionaris, durant les reunions anuals d'experts, de